

Kærsholm. Den krølskæggede Forvalter bød ham daglig med ud paa Jagt; men han havde ganske tabt Smagen for den Slags Adspredelser; han holdt sig helst inden Døre, ogsaa fordi han ventede, at Inger skulde komme der paa Besøg. For Hofjægermesterindens Tilrettelæggninger af hans Fremtid, ja selv for Underhandlingerne om hans Projekt havde han foreløbig heller ikke stor Opmærksomhed, fordi deres Betydning jo ganske afhang af, om han virkelig turde tro paa at eje Ingers Kærlighed.

Inde i hans Værelse hang der ligesom sidst en Hylde fuld af forskellige Slags Bøger; og hos disse søgte han mer og mer sin Underholdning. Men mod Sædvane tog han dennegang sin Tilflugt til Morskabslæsning, gennembladede Romaner, Skuespil og Noveller, der kunde sluge Tiden og døde hans Utaalmodighed. Han havde desuden følt nogen Forlegenhed overfor religiøse Bøger siden den Dag, da han havde maattet ydmyge sig for sin Broder og give sig sine Søkendes Naade ivold for at fuldføre Boden for sin Fortid. Den Gud, han havde lært at kende under Efteraarets Kampe, kunde han i det hele slet ikke forlige med det Billede af en vennesæl og altforbarmende Trøster, der havde lyst ham saa forjættelsesfuldt imøde fra de blombergske Opbyggelsesskrifter. Han var en Dommer, der syntes ham mere at minde om Jødernes naadeløse, hævnerrige Søndertræder, en